

MUSEU DE PREHISTÒRIA DE VALÈNCIA

MUSEU DE PREHISTÒRIA DE VALÈNCIA

Carrer Corona, 36

46003 València

Informació general: 96 388 35 65

Visites concertades per a grups: 96 388 35 79

HORARI MUSEU:

De dimarts a diumenge: de 10 a 20 hores

Dilluns tancat

HORARI BIBLIOTECA:

De dilluns a divendres: de 8:30 a 18:30 hores

Telèfon: 96 388 36 00

AUTOBUSOS: Línies 5, 28, 80, 81 i 95

Els darrers caçadors (Sala V)

Els temps actuals corresponen a l'Holocè i s'inicien uns 10.000 anys aC. És aleshores quan es desenvolupen les darreres societats caçadores, en el període denominat Epipaleolític, l'utilitatge lític del qual es caracteritza pel microlitisme i les formes geomètriques, destinat a armar les puntes de les seues fletxes. Exemples d'estos materials són les troballes procedents de la Cova de la Cocina (Dos Aguas) i la Coveta de Llatas (Andilla), entre 7.000 i 5.000 anys aC.

Els primers agricultors i ramaders (Sala VI)

A finals del X mil·lenni aC es desenvolupen en el Pròxim Orient les primeres comunitats sedentàries que conduiran a un mode de vida agrícola i ramader. En les terres valencianes els inicis de l'agricultura i de la ramaderia se situen cap al 5.500 aC i formen part de l'expansió del nou mode de vida en l'àmbit mediterrani. El Neolític també es caracteritza per l'aparició de la ceràmica i de nous instruments fabricats per mitjà del poliment de la pedra, com mostren els materials de la Cova de l'Or (Beniarrés) i de la Cova de la Sarsa (Bocairent).

L'art postpaleolític (Sala VII)

Les pintures dels abrics rupestres del Pla de Petracos (Castell de Castells), la Sarga (Alcoi), el Barranc de la

trepanació cranial. Cap a mitjan del III mil·lenni aC apareixen els Vasos Campaniformes.

L'Edat del Bronze (Sala IX)

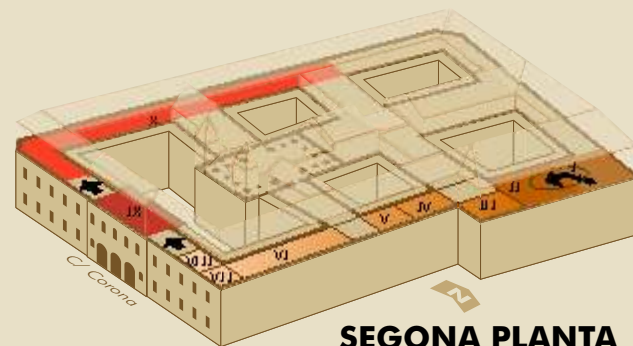
El II mil·lenni aC mostra una intensa ocupació de les terres valencianes, amb la proliferació dels poblats menuts situats en llocs elevats. La Cultura del Bronze Valencià es caracteritza per la generalització de l'instrumental metàl·lic, primer de coure i després de bronze. A esta cultura corresponen els materials dels poblats del Mas de Menente i de la Mola Alta de Serelles (Alcoi), excavacions pioneres realitzades en les primeres dècades del segle XX, així com els que procedeixen de treballs recents en la Lloma de Betxí (Paterna) o en la Muntanya Assolada (Alzira).

NEOLÍTIC

EDAT DELS METALLS

Vas amb decoració cardial ▶
de la Cova de l'Or (Beniarrés),
5.500 aC

SEGONA PLANTA

Les relacions amb el món mediterrani (Sala I)

La mar Mediterrània ha constituït sempre una via de comunicació i una àrea de contacte entre els distints pobles que habiten les seues riberes. En esta sala dedicada a les Colonitzacions, les àmfores fenícies, gregues, púniques i romanes suggerixen la importància de les relacions comercials mediterrànies. També els objectes procedents de la colònia fenici-púnica d'Eivissa i de la colònia grega d'Empúries (Girona), constituïxen el testimoni d'este fenomen d'expansió colonial i comercial en la mediterrània occidental a partir del segle VIII aC.

Els ibers (Sala II)

La Cultura Ibèrica es desenvolupa entre els segles VI a l'1 aC en l'àrea del litoral mediterrani compresa entre Andalusia i el sud de França. Els pobles ibers de les terres valencianes -ilercavons, edetans i contestans- van constituir una societat complexa i fortament jerarquitzada. Jaciments com los Villares (Caudete de las Fuentes), La Solivella (Alcalà de Xivert) o la Cova del Cavall (Llíria) il·lustren els orígens d'este període.

Els grans poblats (Sala III)

Els ibers estaven organitzats en ciutats-estat governades per règuls que controlaven políticament i econòmicament el seu territori. Entorn d'estes ciutats altres grans poblats fortificats, com la Bastida de les Alcusses (Moixent), defenen les rutes de comerç. Entre els rics aixovars descoberts en esta ciutat contestana destaca el conegut Guerrer de Moixent, ex-vot en bronze que representa un genet tocat amb casc i cimera, armat amb una falçata.

La vida domèstica (Sala IV)

La casa era l'espai familiar on es realitzaven totes les activitats domèstiques, artesanals o de caràcter social. La recreació d'una casa ibèrica ens permet conèixer els materials constructius i els equipaments més característics: la llar i forn domèstic, l'àrea de mòlta i de teixit i la zona de magatzematge. Completa esta sala la vaixela de taula i de rebost de Los Villares (Caudete de las Fuentes), els ruscos trobats en l'interior dels poblats de la zona de Llíria i les ares de premsat de la Senya (Villar del Arzobispo).

El món religiós i funerari (Sala V)

Els ibers incineraven els seus morts sobre una pira i part de les seues cendres i ossos cremats es depositaven en una urna, al costat del seu aixovar, compost per peces personals que indicaven el seu estatus social. Existien diversos tipus de tomba: des de simples clots excavats en terra fins a túmuls, pilars-estela o monuments turriformes. En la sala s'exhibixen les magnífiques escultures de la necròpolis del Corral de Saus (Moixent), l'estela d'Ares del Maestrat, ex-vots en bronze i terracota i una mostra de les armes més emblemàtiques del guerrer ibèric, procedents de les necròpolis de Las Peñas (Zarra) i de Casa del Monte (Valdeñana, Albacete).

La ciutat d'Edeta i el seu territori (Sala VI)

El Tossal de Sant Miquel (Llíria), antiga Edeta, ha proporcionat una extraordinària col·lecció de ceràmiques pintades amb temes figurats, com el Vas dels Guerrers, que ens il·lustren els ritus, cerimònies, desfílades i mites de la societat ibèrica. La ciutat, Edeta, exercia la capitalitat d'un extens territori on hi havia aldees, com la Monravana (Llíria) i la Senya (Villar del Arzobispo), que s'encarregaven d'abastir de productes agropecuaris a la ciutat; els llogarets fortificats, com el Castellet de Bernabé (Llíria), eren finques on el terratinent organitzava l'explotació de l'entorn immediat; els fortins, com el Puntal dels Llops (Olocau), controlaven i defenien el territori.

CULTURA IBÈRICA